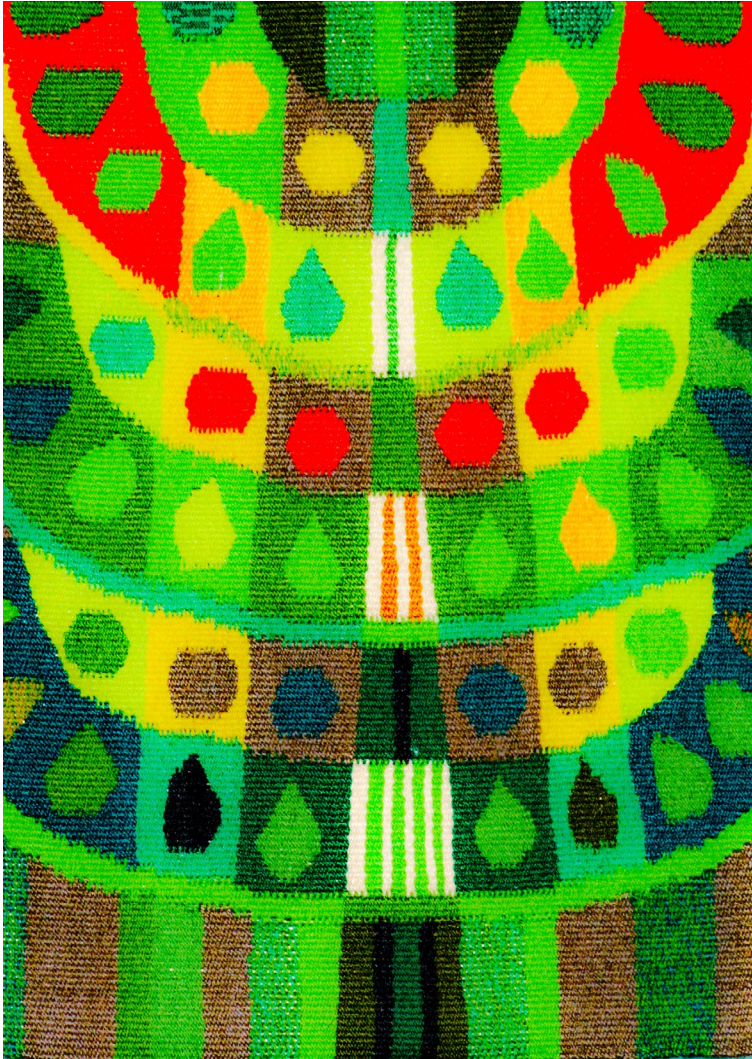

YLÄSALI

2015 **4** Tervehdys Tukholman Suomalaiselta Adventtiseurakunnalta

SITÄ KUUSTA KUULEMINEN, JONKA JUURELLA ASUNTO.

YLÄSALI

2015 - 4

Tukholman Suomalaisen
Adventtiseurakunnan
uutis- ja yhteyslehti

Osoite

YLÄSALI-lehti
Olof Palmes
gata 25, 1 tr
111 22 Stockholm

Pankkiyhteys

Stockholms finska
adventförsamling
Plusgiro
19 46 61-5
Tiedonantoihin:
YLÄSALI-lehti

Sähköposti

falcoprofil@bredband.net

Toimituskunta

Ari Laitinen
08-756 80 48
Vieno Piironen
0171-534 02
Riikka Jääskeläinen
riikkajaa@hotmail.com
Sinikka Mäkivierikko
falcoprofil@bredband.net
Aram Mäkivierikko
falcoprofil@bredband.net

Taitto

Sinikka Mäkivierikko

Kansikuva:

Kuvakudos Sigtunan
Mariakirkossa.
Foto: S. Mäkivierikko

Teksti:

Suomalainen sananlasku

Kotisivu:

www.ylasali.se

MAKSUT ULKOMAILTA

Kansainvälinen tilinumero IBAN (kirjoitetaan ilman sana-
väljettä): SE82 9500 0099 6026 0194 6615
BIC: NDEASESS
Maksun saaja: Stockholms Finska Adventförsamling
Osoite: Olof Palmes g. 25, 1 tr, 111 22 Stockholm
Maa: Sverige Tiedonantoihin: YLÄSALI

Kiitokset teille kaikille, jotka lahjoituksin, kirjoituksin, esirukouksin ja kannustavin palauttein olette tukeneet YLÄSALI-lehteä vuonna 2015. Olkoon siunaus ja ilo mukana kaikessa osallistumisessanne! – *Toimitus*

Rakas Ystävä

Lähestyy ensimmäinen yksinäinen joulun --
H:n kuolemasta on nyt yhdeksän kuukautta. On ollut aika totutella uuteen tilanteeseen, joka kuulemma vie aikaa, jopa vuosia. Sanotaan suruajaksi.

Täällä S:lla tällainen tilanne lienee helpompi kestä. Tekemistä ja osallistumista riittää. Rinnallakulkijoita ja kuuntelijoita on lähellä. Ei ole valittamista.

Taideharrastus pitää yhteyksiä vanhoihin ja uusiin ystäviin. Kolme taideleiriä kesän aikana vei ajatukset jäljellä olevaan aikaan. Mitä se sisältää? Paras taulu on vielä tekemättä. Tekemättä se on jäänyt moneltakin mestarilta. Liekö tuo tarpeellistakaan.

Tärkeämpää on, jos elämä tulisi elettyä valmiiksi. Että todellisen Mestarin tullessa olisi valmis. Hänen, jolta mikään ei jäänyt tekemättä ja kaikki tuli valmiiksi ajallaan. --

-- Odotellaan Uutta adventtia ja eletään onnellista, rikasta elämää.

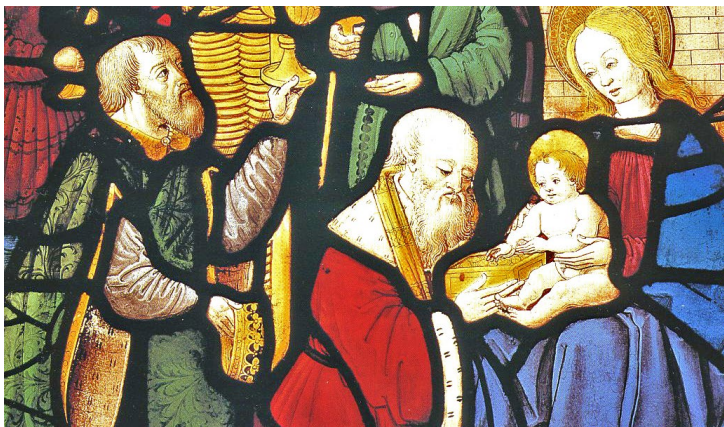
PARHAINA JOULUA JA VUOTTA 2005
L:ssä 12.12.04

”Tahtoisin hiljaa kiittää
lahjoista elämän:

ilosta arkisesta, tuesta ystävän.”
– *Anna-Mari Kaskinen*

Nämä erään puolisonsa menettäneen ystävän sanat rohkaiskoot meitä kaikkia suuntautumaan eteenpäin, elämän puolelle, vaikka se juuri nyt tuntuisi ylivoimaiselta.

Kirjoittajan PARHAINA JOULUA JA VUOTTA -toivotukseen vaihdamme vain vuosiluvun: *2016.*

Idän tietäjät toivat kultaa, suit-suketta ja mirhaa (Matt. 2:11).

Entä jos ei ole varaa sellaiseen? ”Anna Jumalalle uhriksi kiitos” (Ps. 50:14). Jos ei jaksa kiittää?

”Murtunut mieli on minun uhri-ni, särkynyttä sydäntä et hylkää, Jumala” (Ps. 51:19).

Miten Kuninkaiden Kuningasta voisi ilahduttaa?

”Jos te noudatatte lain kuningaskäskyä niin kuin se Raamatussa* on: ’Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi’, te teette oikein” (Jaak. 2:8).

Jos ei pysty?

”Rauhan Jumala -- varustakoon teidät hyvillä lahjoillaan niin, että voitte täyttää hänen tahtonsa. Sen mikä hänelle on mieleen, hän itse tehköön meissä” (Hepr. 13:21).

Mitä lahjaksi Lahjojen Lahjalle?

Kauppiaitten kekseliäisyydellä ei ole rajoja. Äskettäin vietettiin niin kutsuttua mustaa perjantaita (black friday), jolloin suuret mainokset houkuttelivat kulutuskansaa ostamaan vielä enemmän ja vielä vähän kalliimpaa.

Jouluna meillä on kyllä tapana antaa lahjoja, mutta tarvitaanko todella tällaisia erityisiä myyntijippoja? Joku on sanonut: ”Jokainen päivä saapuu omat lahjat mukanaan – avaa vain narut.”

Saamme avata narut lahjasta, josta laulu kertoo: ”Joka päivä on naruo uus’ – miksi huolta siis kantaa?” Sananlaskujen 8:19 kertoo myös arvokkaista lahjoista: ”Minun antini on parempaa kuin puhtain kulta, minun lahjani paremmat kuin paras hopea.”

Kuka on näiden kallisarvoisten lahjojen antaja? Kaikkeuden Herra. Kulta lahjapakettissa voisi olla se, että saamme herätä uuteen armon päivään, meillä on kyky hengittää, kuulemme, mitä ympärillämme tapahtuu, voimme puhua monista asioista, saamme vapaasti liikkua, jopa matkustella, minne haluamme jne. Hopea voisi olla se, että meillä on etuoikeus saattaa kaikesta siitä, mitä olemme lahjana saaneet, kiitos ja ylistys rukouksin suuren Luojamme valtaistuimen eteen.

Entä se rakkauden lahja, jonka koko maailma on saanut vastaanottaa ja josta juuri joulun aika muistuttaa koko kristikansaa! Siitä kertoo Ef. 5:2: ”Onhan Kristuskin rakastanut meitä ja antanut meidän tähtemme itsensä lahjaksi.”

Jos ajattelemme, mitä kaikkea olemme häneltä saaneet, lahjalistasta taitaisi tulla varsin pitkä. Valitettavasti tämä suurin ihmisten saama lahja peittyi kaupallisten jippojen alle. Nykyihminen avaa mieluummin toisenlaisten lahjapaketien naruja. Eihän vain meiltä, rakkaat lukijat, tämä lahja peity minkään muun alle, vaan yhdymme sydämissämme ja ääneenkin sanoihin: ”Kiitos Jumalalle Hänen sanomattoman suuresta lahjastaan!” (2 Kor. 9:15). Tämän lahjan ylistyksen iloa Teille kaikille! – *Eeva-Liisa Vihermä*

*) Jaakobin ”Raamattuna” oli Vanha Testamentti. 5 Moos. 6:5; 3 Moos. 19:18

Kivet kertovat

Keräiletkö sinäkin kiviä matkamuistoksi rantahietikolta, meren ja rannan rajamailta, metsäretkiltä? Kotiloita, simpukoita, kaiken mutoisia, myrskyjen, myllerryksien hiomist tuotteita? Miten vesi, niin pehmeästi tuulen viettelemänä velloava, saisi kovan kiven kaartumaan?! Mutta kun saa! Jalokivi, timantti – niitä kun vielä löytäisi...

Kivistä voi tulla kengässä hiertävä, astumistamme arastava kiusankappale. Kiven voi mieltää taakkana, jota vastentahtoisesti, joskus pakonomaisestikin, kannamme. Kulkuamme rasittavaksi matkatoveriksikin sitä voisi kutsua.

Kerran kesäleirillä keräsimme kiviä. Kylkeen kirjoitettiin harmi, josta niin kauan jo olin tahtonut luopua. Kivi heitettiin järveen, josta onkiminen oli kielletty.

Kivien keräilystä ja kasailusta kerrotaan jo Raamatun alkulehdillä. Abram rakensi Herralle alttarin ja huusi avuksi

KUVA:RIIKKA JÄÄSKELÄINEN

Herran nimeä (1 Moos. 12:8). Kivien päällä uhrattiin Jumalalle polttouhreja. Laki kirjoitettiin kivitaluihin. Samuel huusi kansan puolesta avuksi Herraa, jotta tämä pelastaisi heidät taistelussa. Avun saatuaan Samuel asetti avunkiven [Eben-Eser] sotajoukkojen välille: ”Tähän asti Herra on auttanut meitä” (1. Sam 7:9-12). Hanna heitti kaikki murheensa Herran kannettavaksi. Hän ei ollut kaikista pettymyksistään huolimatta kadottanut luottamusta siihen, että Herra vielä pitäisi hänestä huolen (1 Sam 1:15).

Jeesuksen kädessä kivistä tuli armahduksen välikappale. ”Se teistä, joka ei ole tehnyt syntiä, heittäköön ensimmäisen kiven...” (Joh. 8:7).

Jeesus itse oli kivi, jonka rakentajat hylkäsivät, mutta josta tuli kulmakivi. ”Eikä ole pelastusta yhdessäkään toisessa; sillä ei ole taivaan alla muuta nimeä ihmisille annettu, jossa meidän pitäisi pelastuman” (Apt. 4:11-12).

Olipa kivesi kaunis tai kaivertava muisto, merkkipaalu matkaltasi, saat sen jättää Herrallesi, purkaa pakottavaa oloa, pelkoa, keventää painolastia, puristavaa oloa, ihastella yllätyksiä, ottaa vastaan armahdusta (muistathan: ensimmäinenkään kivi ei lentänyt). ”Vaikka vuoret järkkäyisivät ja kukkulat horjuisivat, minun rakkauteni sinuun ei järky eikä minun rauhanliittoni horju, sanoo Herra, sinun armahtajasi” (Jes 54:10).

– Riikka Jääskeläinen

KIVI KENGÄSSÄ Onnellisen katolisen perheen mallikelpoinen poika, **Rudi J**, kävi ahkerasti kirkossa, ilmoittautui heti kun ikä salli messupalvelijaksi, opetteli ulkoa kaikki latinankieliset messun osat, ripittäytyi joka viikko ja suoritti tunnollisesti pappien määräämät katumusharjoitukset. Yksi sellainen oli piikiven pitäminen kengässä. Mutta vaikka hän tunnontarkasti noudatti kaikkea, hän ei koskaan voinut olla varma, riittikö se sittenkään Jumalan suosion saavuttamiseksi.

Sitten Rudi sai erään vapaan suunnan kristityltä ensi kertaa kuulla, että Jumalan Poika oli jo kärsinyt rangaistuksen hänen puolestaan. Jumala itse etsi yhteyttä ja itse raivasi esteet – hänen syntinsä – sen tieltä. Omat teot eivät voineet mitään lisätä siihen pelastukseen. Uskossa vastaanotettuaan anteeksiannon ja luovuttaen Kristukselle täyden herruuden elämässään hän sai rauhan sydämeensä ja varmuuden Jumalan hyväksymisestä. – SM (Lähde: Hoffnung/Stiftung Missionwerk Werner Heukelbach-kalenteri 2016)

Daavidin – ja Daavidin Pojan – monogrammi

Kahdesta tasavivuisesta kolmiosta muodostuva daavidintähti on saanut nimensä uskomuksesta, että Daavid käytti nimensä alku- ja loppukirjainta monogramminaan. Tähti on kyllä ollut juutalaisuuden tunnukseksi vuosisatoja, mutta Iisain pojan ajalta sen käytöstä ei ole todisteita. Varhaisin tunnettu esimerkki daavidintähdestä löytyy 200-luvulta jKr juutalaisesta haudasta.

Bileam ennusti Israelin tulevasta hallitsijasta ”tähtenä” (4. Moos. 24:17, 19). Samantapaista (”kaukaista aikaa” koskevaa) lupaus kuningas Daavid ei kuitenkaan soveltanut itseensä (1. Aik. 17:10-17). Sen sijaan Jeesuksen kohdalla tähti liittyi kuninkuuteen: ”Missä se juutalaisten kuningas on, joka nyt on syntynyt? Me näimme hänen tähtensä nousevan taivaalle” (Matt. 2:2). ”Tietäjät lähtivät matkaan, ja tähti, jonka he olivat nähneet nousevan taivalle, kulki heidän edellään. Kun tähti tuli sen paikan yläpuolelle, missä lapsi oli, se pysähtyi siihen. Miehet näkivät tähden, ja heidät valtasi suuri ilo” (Matt. 2: 9, 10).

Tähdellä merkittyä lasta kutsuttiin myöhemmin Daavidin Pojaksi, mikä nimitys miellettiin yleisesti Messiaaksi (Matt. 22:42; Joh. 7:42). Käyttäessään titteliä ”Herra, Daavidin Poika” kanaanilainen nainen uskoi armahduksen olevan mahdollista myös pakanoille. Sen uskon Jeesus palkitsi (Matt. 15:22, 27, 28).

Isä Jumala sanoi: ”Tämä on minun rakas Poikani.” Käyttikö hän kenties sanaa Daavid? Merkitseehän nimi Daavid ”rakastettua”, ”Jumalan rakastamaa”. (Ruotsissa näitä ”rakastettuja”, 25/6 nimipäiväänsä viettäviä Davideja, on yli 53 000).

Uudessa Testamentissa Kristuksen oleminen ”ensimmäinen ja viimeinen, alku ja loppu” ilmaistaan kreikkalaisen aakkoston A:lla (alfa) ja O:lla (omega) (Ilm. 22:13). Daavid-nimen ensimmäisenä ja viimeisenä olevat D-kirjaimet muodostavat yhdessä daavidintähden. Vaikka juutalaiset eivät Israelin lipussa olevaa tähteä ajattele Kristus-Daavidin symboliksi, hänet voidaan siitakin – hyvällä tahdolla, pienen mutkan kautta – löytää.

Kristittyjen vakaumus Jeesuksesta Messiaana perustuu juutalaisille – ei keillekään muille – annettuihin lupauksiin. Lupaukset täyttyivät juutalaisen ”Daavidin Pojan” – ei kenenkään muun – elämässä. Molempien ryhmien pelastus on riippuvaista samasta Vapahtajasta (Ef. 2: 11-22; Room. 11:11-32). Vastakkain-

KUVA: SINIKKA MAKVIERIKKO

Berliinin juutalaisen museon arkkitehtuuri näyttää muistuttavan myös ristin, ei vain hakaristin, varjosta juutalaisten historian yllä.

asettelulle ei ole siis mitään raamatullista pohjaa. Viha, vaino ja syrjintä historian aikana on puhtaasti kirkko- ja valtopoliittinen konstruktio.

Kristinusko ei voi edes ydinetiikkansa suhteen kerskua omaperäisyydellään juutalaisuuteen nähden: käsky rakastaa Jumalaa ja rakastaa lähimmäistä niin kuin itseään annettiin juutalaisille satoja vuosia ennen Kristusta (3. Moos. 19:18; 5 Moos.6:5). Termiä ”kristitty” alettiin käyttää ensimmäiseksi Stefanoksen kivittämisen jälkeen Antiokiaan paenneista juutalaisista (Apt. 11:19, 26).

Kristuksessa sulavat yhdeksi monogrammiksi niin tähti kuin ristikin. Armosta pelastutaan siksi, ”ettei kukaan kerskaisi.” – SM.

Nyky aika-lehti ilmoittaa ”uudistuvansa” ilmestyen enää 12 kertaa vuodessa. 1800-luvulla edeltäjä, *Aikain Vartija*, ilmestyi 24 kertaa. 1900-luvulla julkaistiin jopa neljää eri lehteä samanaikaisesti. Ajat muuttuva – me niiden mukana. Mihin suuntaan?

Siipirikko – vai tuhkasta nouseva Fenix?

VÄLÄHDYKSIÄ ADVENTTIKIRKON KUSTANNUSTOIMINNASTA SUOMESSA

”Haastattelut” on laadittu internetin, puheluiden ja Kirjatoimen 75-vuotishistoriikin ”Että totuus saisi siivet” pohjalta.

Vuonna 2014 maailmanlaajuisella adventtikirkolla oli 63 kustannusliikettä. Kirjallisuutta tuotetaan 366 kielellä. Missä ja milloin seitsemännen päivän adventistien julkaisu-toiminta alkoi ja mikä oli ensimmäinen painotuote?

– Lehteä *Present Truth* (Nykyinen to-tuus) alettiin julkaista Amerikassa vuon-na 1849. Kustannustoiminta niin Yhdys-valloissa kuin Suomessakin järjestäytyi ennen kuin yhdyskuntaorganisaatio oli muodostunut.

Milloin kustannustoiminta Suomessa alkoi?

– Kirjallisuutta ja lehtiä oli julkaistu jonkin verran jo 1890-luvun alkupuoliskolla, mutta virallisesti Suomen oma kustannustoiminta alkoi 1897. Suomen kustannusliike oli globaalin adventtiliikkeen kustantamoista perustamisjärjes-tyksessä numero 11.

Kirjatoimi oli siis melkein kymmenen ensimmäisen joukossa?

– ”Kirjatoimi” oli tuolloin nimeltään Skandinavilainen kustannustoimisto, josta tuli Kansainvälinen Traktaatti- ja Lähetysyhdistys, josta Kansainvälinen Kirja- ja Lähetysyhdistys, joka muuttui Kustannusosakeyhtiö Aikain Vartijaksi 1904, ja takaisin yhdistykseksi vuonna 1920 nimellä Filantrooppinen Yhdistys Aikain Vartija r.y. Kustannusliike Kirjatoimi merkittiin kaupparekisteriin v. 1947.

Ruotsin adventtikirkolla oli jo 1800-luvulla kustannusliike, josta toimitettiin painotuotteita Suomeen. Miksi piti pe-

rustaa oma?

– Suomeen tuli kolportöörejä Ruotsista 1891. Mutta Suomen laki kielsi myymäs-tä kirjoja, jotka oli painettu jossain muu-alla kuin Suomessa. Esimerkiksi Ruotsin kirjallisuustyön johtaja **Emil Lind** uhat-tiin lähettää Siperiaan, jos hän jatkaisi myyntiä.

Mikä oli ensimmäinen Suomessa painettu suomenkielinen adventistien teos ja milloin se julkaistiin?

– Tohtori E. J. Waggonerin *Kristus ja hänen vanhurskautensa* ilmestyi vuonna 1893.

Venäjän suuriruhtinaskuntana Suomi joutui suurvallan siivellä ensimmäiseen maailmansotaan (1914-1918). Sen jatkeeksi, heti itsenäistymisen (1917) jälkeen, maa ajautui sisällissotaan 1918. Pula-aika koetteli 1930-luvulla, sodat Neuvostoliittoa vastaan 1939-1944 ja Lapin sota saksalaisten kar-kottamiseksi 1945. Miten tämä vaikut-ti kustannustoimintaan?

– Levottomuudet lisäsivät ihmisten hen-gellistä nälkää. Myynti saattoi olla en-nätyksellistä, mutta materiaalipula ja sensuuri hidastiva, joskus jopa estivät tuotantoa. Painopaperia ei välillä ollut saada mistään. Kolportöörejä ohjeistet-tiin avaamaan kirjapaketit niin, etteivät katkaise naruja, vaan säästävät ne ja lähettävät sopivan määrän kerryttyä ta-kaisin kustannusliikkeelle, joka korvaisi lähetyskulut. Ongelmia aiheutti myös se, että moni toimihenkilö joutui sotapalve-lukseen. Toisaalta oli myös kirjallisuus-

työlle todella antautuneita henkilöitä.

Kuten esimerkiksi?

– Kustannusliikkeen johtajana 1906-1922 toimineella **Nils Hammarilla** oli tapana nousta aamuyöstä klo 3 – 4 aikaan hoitamaan toimistotehtäviä konttorissa, että voisi päivällä päästä myymään kirjoja. Hän ei tehnyt sitä ahneudesta, sillä myyntipalkkion hän lahjoitti kustannusliikkeelle. Koska hän oli itse löytänyt ”Jumalan totuuden” kirjallisuuden välityksellä, hän halusi tarjota samaa mahdollisuutta muillekin. Vielä eläkkeelle jäätyään, aina kuolemaansa asti, hän jatkoi kirjojen myyntiä.

Vuonna 2017 Suomi täyttää 100 vuotta, Suomen Adventtikirkon kustannustointi 120 vuotta. Viestintämaailma on läpikäynyt totaalisen rakenteellisen ja teknisen mallistuksen. Kirjatoimesta on tullut Media7 Julkaisu (virallisesti noin 2013), erotukseksi Media7 Raamattuopistosta ja Media7 Verkkomedian. Onko sanoma muuttunut?

– *Aikain Vartijan* ensimmäisen numeron ohjelmanjulistuksessa 1897 ”toimimääränä” oli

- ”jumalallisen profeettallisen sanan valossa tutkistella tärkeän aikakautemme merkillisiä tapahtumia, joista suuri natsarettiläinen profeetta sanoi: ”Koska te näette nämä kaikki, tietäkää että se on läsnä owen edessä” – s.o. että Kristuksen ihana tuleminen, maailman loppu ja Jumalan ikuisen waltakunnan perustaminen on läsnä”

- ”muistuttaa aikakautemme moninai- sista waaroista ja pelkäämättä huomaut- taa kristityn taiwaallisia welwollisuuksia Jumalaa ja kärsiwää ihmiskuntaa koh- taan”

- ”ja erittäinkin ainoana tienä todelli- seen onneen tässä elämässä ja ikuisena autuutena tulewassa esittää häntä, jonka sydän pakahtui rakkaudesta langennei- ta ihmisiä kohtaan ja joka sanoi: ”Minä olen tie, totuus ja elämä; ei kenkään tule Isän tykö, waan minun kauttani.”

Millainen uskontunnustus adventis- teilla oli 1800-luvun lopulla?

– ”Sille, joka kysyy uskon ohjettamme, me wastaamme: Uskon-ohjeenamme on protestantillinen: ”Raamattu ja Raamattu yksinänsä;” eikä: ”Raamattu ja traditsi- oonit”, eikä myöskään: Raamattu oman mieliwaltaisen selityksen mukaan, sillä ”Raamattu on oma tulkkinsa”.

– ”Mitä ihmisen uskoon ja uskonnol- lisiin welwollisuuksiin tulee on rajaton wapaus tunnustettava, jonka Jumala on kullekin ihmiselle antanut, seurata oman omantuntonsa ääntä. Tässä ansaitsewat- kin tarkkaa miettimistä apostolin sanat: ”Koetelkaa kaikki ja pitäkää se kuin on hywä.”

Aikain Vartijan ”Sekalaista”-osasto oli tarkoitettu uskonnollisille, etenkin profetiota ja käytännön kristillisyyttä käsitteleville kirjoituksille. ”Raittäus ja Terweyshoitto” pyrki edistämään ”sekä ruumiin että sielun menestystä”. ”Koti”-osaston jutut oli ”aiotut wal- lon ja ilon lewittämiseksi koti-lieden ääressä” sekä ”yleisen walon ja siwis- tyksen edistämiseksi”. Mikä tämän kaiken tarkoitus oli?

– ”Jos siis Kaikkiwaltiaan armollisella awulla ja ystäwien myötäwaukutusella woisimme lewittää taiwaallisen auringonwalon säteitä pimeään maailmaan, wuodattaa lohdutusta ja toiwoa murheeli- siin toiwottomiin sydämiin, herättää ui- nailewia, itsekkäitä nimikristityitä eloon ja toisten parasta tarkoittawaan toimin- taan sekä saattamaan kadotettuja syntisiä Jeesuksen ristin juurelle – silloin olemme päässeet tarkoituksiemme perille.”

Ja tätä tarkoitusta palveli myös ”Uut- ta ja Wanhaa” -osasto, jossa julkais- tiin ”huwittawia ja walaisewia tiedon- antoja maailman kaikilta tahoilta”? Miten tämä sopi Aikain Vartijan itsen- sä määrittelemään imagoon ”sanoma- lehti oikean kristillisen siweyden edis- tämiseksi”?

– Ei kristillisyyys sulje pois aikansa seu-

raamista tai huumoriakaan. Esimerkiksi Jes. 44:9-20 on mestarinäyte ironiasta tehokeinona ihmisten silmien avaamiseksi totuudelle (kuten epäjumalanpalvonnan hölmöydelle): ”Puolet puusta hän polttaa, paistaa sen päällä lihaa, syö, tulee kylläiseksi, lämmittelee ja sanoo: ’Hohhoijaa! Siinäpä kunnon tuli. Jo alkaa tarjeta!’ Mutta lopusta puusta hän veistää itselleen jumalan” (Jes. 44:16, 17).

Oliko tämä ”huwittawaa” Jesajan aikana, en tiedä. Mutta kun kirjoittaja kysyy: ”Puupölkkyäkö tässä pitäisi kumartaa?”, lukijan mielessä vastaus on selvä. Hän on alkanut nähdä. Oivaltaa. Päätellä itse. Sitähän kaiken totuuden selville saaminen edellyttää.

KUVA: SINIKKA MAKIVIERIKKO

”Kirjoita näky niin selvästi tauluihin, että sen voi vaivatta lukea” (Hab. 2:2).”Kirjoitettu on”, Jeesus vastasi viholliselle. ”Kirjoita, mitä näet”, sanottiin Johannekselle Patmoksella. Mitä sanottaisiin nyt? Bloggaa? Twiittaa?

Mitä julkaistiin, mistä kirjoitettiin?

Valtaosa oli luonnollisesti uskonnollista, usein Raamatun profetioihin liittyvää. Kristuksen vanhurskautta/uskon kautta vanhurskauttamista käsittelevä useampikin kirjoittaja. *Herran lepopäivä ja sabbatin muutos* (1895) lienee varhaisin adventistisia oppikysymyksiä valottava julkaisu. *Suuri Taistelu* (nykyisin osa *Alfa ja Omega* -sarjassa) ilmestyi vuonna 1900.

Terveyttä ja kokonaisvaltaista hyvinvointia käsittelevät aiheet olivat mukana alusta alkaen. *Terveys-lehti* (v:sta 1936 alk.) oli välillä jopa kustannusliikkeen taloudellinen ”selkäranka”. Samoin myöhemmin eräät lastenkirjasarjat.

Vain harva nimike viittaa suoraan yhteiskunnallisiin tai poliittisiin teemoihin. Poikkeuksena ehkä *Voidaanko Eurooppa yhdistää?*, *Pääoma ja Työ* sekä *Juutalaisten paluu Palestiinaan* (kaikki 1948, eli samana vuonna kuin Israelin valtio perustettiin). *Atomiaika* (1948) sivusi ilmeisesti tieteen ja tekniikan kehitystä. Olikoskohan enää ajankohtainen?

Yksi aihe ei vanhene: *Tie Kristuksen luo* -kirjasta on 120 vuoden aikana otettu yhä uusia ja uusia painoksia.

Yhä ei ole kaikki muukaan paperille painettu sukupuolettoon kuollut.

”Paljolla kirjain tekemisellä ei ole loppua” – entä lukijoilla ja lukemisella?

Kapellimestari **Herbert Blomstedt** on lukenut. Paljon. Hänen lahjoittamansa kirjakokoelma vie Göteborgin yliopiston kirjastossa noin 500 hyllymetriä. Suuri osa liittyy musiikkiin, mutta Blomstedt korostaa:

– Pelkkä partituurien tutkiminen ei riitä. Voidakseen tulkita tietyn aikakauden musiikkia on perehdyttävä sen muuhunkin kulttuuriin: kuvataiteeseen, historiaan, yhteiskunnallisiin oloihin, aatteisiin.

Kysyttäessä, keiltä hän on saanut eniten vaikutteita, hän luettelee useita nimiä (mm. Kirkegaard, Tillich, Bonhoeffer, Barth, Bultman), mutta toteaa:

– Raamattu on uskomattoman rikas, kirjallisuudessa ei ole mitään sen veroista. En koskaan väsy siihen. Luen sitä jatkuvasti. Jatkuvasti se muokkaa ajattelua. Jos taas Raamatusta pitäisi valita yksi kirja, se olisi Psalmit. Jeesus lainasi Psalmeja enemmän kuin mitään muuta Raamatun kirjaa.

– SM

Lähteet: Saarn. 12:12; www.gu.se ”Invigning av Herbert Bomsted Collection – en unik samling”; *Spectrum*, Summer 2001, Volume No 29, Issue No 2.

Vuonna 1909 adventtiseurakunnan 160:sta jäsenestä 17 toimi valtuutettuna kirjaevangelistana. 1914 jäsenluku oli noussut 400:ään. Kokoaikaisesti kirjallisuustyössä heistä oli 43. Tämä suhdeluku jatkui vielä myöhemmin. Entä nyt?

– Jos nyt joka kymmenes Suomen adventisti ryhtyisi kirjaevangelistiksi, heitä olisi noin 400. Tosiasiassa heitä on 0. Jotkut yksittäiset henkilöt myyvät jonkin verran kirjojamme, mutta ainakaan yli 10 vuoteen ei ole kukaan tehnyt sitä kokoaikaisesti.

Ovelta ovelle -myynti on nykyisin vaikeaa, mutta periaatteessa kuka tahansa voisi yhä tehtävään ryhtyä. 1800-luvulla oli toisin?

– Kirjojen myyntiin tarvittiin viranomaisen lupa. Sitä varten piti hankkia todistus, että oli hyvä luterilainen, t. s. kuului luterilaiseen kirkkoon ja maksoi kirkollisveronsa. Tämän todistuksen kanssa mentiin sensuuriviranomaiselle, jolta anottiin lupa kirjallisuuden levittämiseen. Sen lisäksi tarvittiin poliisiviranomaisen myöntämä passi.

Millaista oli ”kolppia” 1900-luvulla?

– Byrokratia helpottui, mutta asenteissa oli toivomisen varaa. Saattoi käydä niin,

että papit saarnatuoleistaan varoittivat ostamasta adventistien kirjoja. Eräällä paikkakunnalla kuitenkin työ meni hyvin siitä huolimatta, että kirkkoherra oli käsenyt asukkaita häätämään kirjaevangelistat taloistaan. Selitykseksi ihmiset paljastivat: ”Me emme pidä siitä papista.”

Mistä vastustus johtui?

– Adventistien menestyksen kasvaessa luterilainen kirkko ehkä saattoi pelätä Suomen uskonnollisen yhtenäisyyden olevan uhattuna. Mutta suurelta osin ennakkoluulot johtuivat siitä, ettei tunnettu kirjallisuutemme todellista sisältöä. Esimerkiksi kirkkoherra ja runoilija **Simo Korpela** hämmästyivät, kun näki kirjaevangelistamme myyvän kirjaa *Tie Kristuksen luo*. Hän tunsikin kirjan, oli lukenut sen, mutta väitti, ettei se voinut olla adventistien kirja.

Miksi ei?

– Se oli niin syvällistä evankeliumia...

”Kirjoita... selvästi... että sen voi... lukea” (Hab. 2:2) osoittaa, että Jumala haluaa kommunikoida. Mitä ”tauluisamme” lukee? Tunnetaanko meidät vihdoin vuonna 2016 ”syvällisestä evankeliumista”? – SM

Lähteet: ”Että totuus saisi siivet”; Puhelinkeskustelu 21.12.2015 Media7 Julkaisut.

”Menkää teille ja aitovierille...”

KUVA: SINIKKA MÄKVIKIRKKO

Ihmisten tarpeet ovat samat. Iankaikkinen evankeliumi on sama. Minkä on muututtava? Mitkä ovat tämän päivän ”teitä ja aitovieritä”? Jos kirjoja ei lueta, eikä luettua ymmärretä, mitä tarjota ”kirjoitettu on”- argumentin tilalle?

”Nyt kun vielä on päivä,
meidän on tehtävä niitä tekoja,
jota lähettäjäni meiltä odottaa.”

– Joh. 9:4

”Nyt kun vielä on päivä...”

KUVA: TARJA HIRVONEN

*Ukrainan Dneprin piirikunnan alaista missio-
projektia sponsoroidaan Suomesta. Tässä sen
Ukrainan puuhamies Sergei Childinov valmiina
jakamaan lehtiä, joita menee mm. Kozelštšinan
sairaalan joka osastolle, Haleštšynan terveys-
keskukselle ja koululle.*

Tarja Hirvonen,
joka kolmisen vuotta
sitten seurasi Suo-
men ”sihteerinä”
avustusoperaatiota
Ukrainaan, kävi syk-
syllä 2015 katsasta-
massa, miten projekti
”elää” maan poliit-
tisen epävarmuuden
keskellä. Eläähän se.

KUVA: SINIKKA MAKIVIERIKKO

Elokuussa (2015) odottelin Tu-
run Betel-kirkossa vuoroani
kertoa lähetysterveisiä Ukrainas-
ta. Tuli sellainen olo, että kerron
samoja asioita ja näytän suunnil-
leen samoja kuvia hiukan päivitet-
tyinä. Pitäisi päästä paikan päälle
itse näkemään ja kokemaan, otta-
maan kuvia ja olemaan mukana.

Jumalanpalveluksen jälkeen
tutustuin Kremენტšukin teko-
altaan yläpäässä sijaitsevasta
Tšerkasyista kotoisin olevaan
Anastasiaan ja **Paveliin**, jotka
olivat koko kesän käyneet Betel-
kirkon jumalanpalveluksissa. He
tuntuivat jo tutuilta, sillä kävi
ilmi, että Anastasia tunsu ystävä-
ni **Sergei Childinovin** tyttären,
Kristinan. Kun vielä seuraavana
sapattina, heidän viimeisenään
Suomessa, sain heidät vieraak-
seni, matkakuume valtasi. Niin-
pä 24.9.2015 lensin Ukrainaan,
Kiovan Borispolin kentälle, missä
Anastasia ja Pavel olivat minua
vastassa.

Sergein mission alkuperäinen
esimies, pastori **Vladimir Port-
njagin**, oli edellisen matkani jäl-
keen muuttanut Tšerkasyyn, ja
sain jo heti seuraavana iltana pitää
puheen hänen kirkossaan Anasta-
sian tulkatessa ukrainaksi. Dnep-
rin piirikunnan toimisto sijaitsee
Tšerkasyssa. Kun tervehdimme,
piirikunnan esimies sanoi kuul-
leensa paljon projektistamme.

Kahtena päivänä ehdin tu-
tustua Tšerkasyyn puistoihin ja
Dneprin rantaan, ennen kuin
Sergei perheineen tuli hakemaan
minua Kremენტšukiin. Matkalla
näimme Dneprin Kremентšukin
altaan upeita ”merimaisemia”.
Kauneimpiin rantamaisemiin tu-
tustuimme viikkoa myöhemmin
lämpimänä lomapäivänä Gradizh-

kin kaupungin lähistöllä.

Lokakuussa olin Sergein mukana pastorian kokouksessa Pultavassa. Sieltä lähetettiin terveisiä Suomeen sponsori-seurakunnille. Pääsin myös seuraamaan Sergein jakamien lehtien (yli 700 kpl/kk) matkaa Pultavasta lukijoille. Niitä menee mm. Kozelštšynan sairaalan joka osastolle, Haleštšynan terveyskeskukselle ja koululle.

Lastenlehti on niin laadukas monine tehtävineen, että sitä käytetään Haleštšynan koulussa alempien luokkien oppitunneilla. Sponsoroimme tällä koululla aterioita vähävaraisten perheiden lapsille, jotka opettajat ovat valinneet ruokaohjelmaan.

Suomen ADRA:n tuella hankimme Haleštšynan sairaalalle instrumentteja ja laitteita 1000 eurolla. Kozelštšynan sairaalaa aiomme hankkia pari kirurgien toivomaa ortopedista tukilaitetta. Myös Haleštšynaan tulleille Itä-Ukrainan pakolaisille toimitetaan apua mahdollisuuksien mukaan ystävien tuella.

Ensimmäisen venäjänkielisen saarnani pidin Kozelštšynan seurakuntaryhmälle. Sitä oli paljon harjoiteltu sekä entisen opettajani että **Julian**, Sergein vaimon,

”Tulee yö, eikä silloin kukaan kykene tekemään työtä.”

– Joh. 9:4

kanssa. Kielitaitoni oli parantunut kolmen vuoden takaisesta. Pystyin enemmän kommunikoimaan seurakuntalaisten ja raamattupiiriläisten kanssa.

Kozelštšynan raamattupiirissä ehdin vieraillla kolmena torstaina. Heille puhuin Sergein tulkkaamana. Eräs nainen tuli sinne minua tapaamaan kiittääkseen avusta, jota olimme hänen perheelleen Suomesta lähettäneet. Sain rukoilla hänen puolestaan kahden kesken. Kolme piiriin jäsentä tuli kirkkoon sapattina kuuntelemaan saarnaani.

Krementšukissakin Sergei toimi tulkkinani saarnassa, mutta lastenkertomuksen esitin venäjäksi.

Jokainen ryhmä, jokainen ystävä ja erityisesti Sergei perheineen lähetti terveisiä. Muistetaan ja tuetaan heitä edelleen rukouksin. Maan tilanne on yhä hyvin epävarma. – *Tarja Hirvonen*

Lisää projektista:

www.olemmemukana.blogspot.fi

Valko-Venäjän ja Ukrainan läpi Mustaanmereen laskeva Dnepr on 2285 km pitkä.

Riemullinen paluu

Edesmennyt pastori, päätoimittaja ja Suomen Adventtikirkkoa myös hallinnollisissa tehtävissä palvellut **Sulo Halminen** kirjoitti oheisen tekstin 1960-luvulla. Se on saanut vuosikymmenten myötä vain lisää ajankohtaisuutta – etenkin, mitä ”siirtolaisiin” tulee.

Kuinka kauan maailmalla on varaa pakolaisuuteen? Ruotsissa jo pelkäänsä yksin tulevien lasten vastaanoton kulut arvioidaan noin 40 miljardiksi kruunuksi vuonna 2016.

– Se on yhtä paljon kuin maanpuolustusmenot,* kauhistelee vastaanotokeskuksia ylläpitävä (ja niillä miljoonia tienaa) **Bert Karlsson** (*SvD* 20/12 2015).

Mitä muutto muuttajille maksaa, siitä tuskin on pitäviä tilastoja. Henkistä hintaa ei voi edes tilastoida.

Ei ole sattuma, että uuden maan kuvauksissa pysyvyys on yksi keskeisimpiä elementtejä.

Kuinka monta kertaa Jeesus muutti eläessään, ei kerrota, mutta kerrotaan, että pakolaisena hänkin ensimmäiset elinvuotensa vietti. – *SM*

Jesajan kirjan keskiosaa nimitetään ”Siionin kirjaksi”. Siinä kerrotaan Herran vapahdetuista: ”Herran vapahdetut palajavat ja tulevat Siioniin riemuiten, päänsä päällä iankaikkinen ilo. Riemu ja ilo saavuttavat heidät, mutta murhe ja huokaus pakenevat” (Jes. 35:10).

Siion on Jumalan kansan ilon ja riemun maa. Tämä kaivattu maa tulee olemaan köyhille rikkauten maa, sairaille terveyden maa, taistelijoille rauhan maa, vanhoille nuoruuden maa, nuorille toiveitten maa, murheellisille lohdutuksen maa. Ja kaikille setulee olemaan ihmeellisten mahdollisuuksien verraton maa. Siellä on leipää nälkäisille ja vettä janoisille. Siellä on vaatetta alastomille ja koti kodittomille.

Nyt tämä kaivattu maa on vielä tulevaisuuden maa. Mutta pian se tulee olemaan Jumalan kansan nykyinen maailma, taivallinen Siion.

”Katso Siionia, juhliemme kaupunkia. Sinun silmäsi näkevät Jerusalemin, rauhaisan asuinsijan, telttamajan, jota ei muuteta, jonka vaarvoja ei ikinä reväistä irti, jonka köysistä ei yhtäkään katkaista. Sillä voimallinen on meillä siellä Herra, siellä on joet, on virrat, leveät rannasta toiseen, joita ei kulje soutualus, joiden poikki ei pääse uljas laiva” (Jes. 33:20, 21).

”Juhliemme kaupunki” on taivallinen Jerusalem. Raamatun uskonsankarit tiesivät, että ”Jumala on valmistanut heille kaupungin”. Se on kaupunki, jota atomi- ja vetypommit eivät voi kukistaa. Ei siellä tule olemaan ahtaita ja pölyisiä katuja, ei yhteensullottuja likaisia taloja. Siellä vallitsee täydellinen onni ja täydellinen terveys.

Ei siellä ole riiteleviä arabialaisia ja

*) Ruotsin v. 2015 hyväksytyt puolustusbudjetti = noin 48,5 mrd kr

juutalaisia, ei itkumuuria eikä harmaita menneisyyden raunioita. Täällä on melua ja hälinää, sotaa ja levottomuutta, mutta siellä on ”rauhaisa asuinsija”. Ei siellä ole siirtolaisia, jotka saavat muutella paikasta toiseen, sillä siellä meillä on ”telttamaja, jota ei muuteta”.

Tämän kaivatun maan portti on ahdas. Siinä portissa on vain yksi nimi. Jos meiltä puuttuu se nimi, ei taivaskaan ole meidän. Mutta jos meillä on se nimi, niin taivas on totisesti meidän.

Se nimi on Jeesus!

Tähän nimeen sisältyy Betlehem ja Nasaret, Getsemane ja Golgata, mutta siihen sisältyy myös ylösnousu ja elämä!

Sen tähden nimi Jeesus voi avata taivaan.

– *Sulo Halminen*

Lähde: *Sana elää*, Kirjatoimi 1968. Teksti on osa radiohartauspuheesta.

KUVA: JOEL NIININEN.

Yksi ylitse muiden

J. V. Snellmanin Euroopan matkalla, jonne hän lähti ”hengittämään raitista ilmaa” 1840-1841, kuului tutustuminen Dresdenissä Staatlichen Kunstsammlungin taidearteisiin, joista yksi oli ylitse muiden:

”Kukapa voisi Raffaellon salissa, jonne jokainen kävijä heti kiirehtii, kiinnittää huomiotaan mihinkään muuhun kuin mestarin *Madonna di San Sisto*on, vaikka tätä maalausta ympäröivätkin mestariteokset. Sen eteen pysähtyy hämmästyneenä, ja tuntuu siltä, että vasta nyt näkee ensi kerran todella kauniin maalauksen; niin suunnattomasti tämä ihmeellinen teos ylittää kaiken, mitä Saksassa voi nähdä. Siinä alkaa epäillä, voiko ero muihin todella olla niin suuri, rupeaa katselemaan ympärilleen, pinnistaa muistiaan ja mielikuvitustaan – ja kaikki on turhaa; mitään vastaavaa ei löydy edes aikaisemmin nähtyjen Raffaellon omien teosten joukosta...”

(Lähde: J.V. Snellman, *Kootut teokset, osa 4, s. 145*).

– *Joel Niinenen*

Presidentti Urho Kekkonen valitsi vaaku-naansa tekstin”Sitä kuusta kuuleminen”.

Viimeistä huutoa

”Sitä kuusta kuuleminen, jonka juurella asunto.” Maapallo on meidän ”kuusemme”. YK:n ilmastopöytäkirja on voimassa vuoteen 2020 asti. Sitten astuu voimaan Pariisin ilmastokokouksessa (30/11-12/12.2015) solmittu uusi maailmanlaajuinen ilmastopöytäkirja. On korkea aika kuunnella ”kuusemme”, joka ei enää kuiski, vaan huutaa.

Maapallon keskilämpötilan nousun pitäisi pysyä alle 2 asteessa, jotta pahimmilta seurauksilta välttyttäisiin. Siksi päästöjä olisi radikaalisti vähennettävä ja uusiutuviin energialähteisiin siirryttävä nopeammin. Sään ääri-ilmiöt (myrskyt, tulvat, kuivuus ym.) uhkaavat muutoin myös ravintotuotantoa ja makean veden saantia.

Ennen ”kuusemme” viimeistä huutoa kaikuu kuitenkin toinen huuto: evankeliumi on julistettava ”kaikkialle”, ”sitten tulee loppu” (Matt. 24:14). Evankeliumi on siis – Jeesuksen mukaan – varsinaisen lopunajan sanoma (1 Kor. 11:26)! – SM

Miljöömuotia

Melkein puolet maailman energiankulutuksesta uppoaa rakennusten lämmittämiseen. Noin kolmasosa kasvihuonepäästöistä johtuu siitä. Stanfordin yliopiston insinöörit kehittelevät hopean ja nanotekniikan avulla lämpösäädettäviä vaatteita, joiden ansiosta energiaa säästyisi 1000 kWh/vuosi/henkilö. Asukas lämmittäisi/jäähdyttäisi seinien sijasta asuaan. Professori **Yi Cui** ennustaa, että hengittävää, pesunkestävää materiaalia olevia pukineita on kauppoissa kolmen vuoden sisällä. Meidän Herramme räätälöimä joka sään asu (Ef. 6:10-18) toimii jo nyt – vetoisissa kirkoissakin. – SM

Lähde: OZY 23.9.2015. Melissa Pandika: ”The clothing of the future is dipped in silver”.

KUVA: SINIKKA MÄKIVIERIKKO

*Ihminen valtuutettiin ”viljelemään ja varjelemaan” maata (1. Moos. 2:15). Dipl. ins. **Aram Mäkipierikko** on mukana KTH:n ”varjelemiseen” tähtäävässä projektissa.*

Kaupunki käteen

Useiden eri tahojen yhteishanke ”Staden i mobilen” (Kaupunki kännykässä) pyrkii luomaan foorumin siihen kuuluvine sovelluksineen helpottamaan ihmisten arkea ja ajantasalla pysymistä siitä, mitä kulloinkin on menossa omalla lähialueella. Tarkoituksena on vahvistaa yhteisöllisyyttä ja lisätä asukkaiden ja paikallisten yritysten välistä vuorovaikutusta.

Osa-alue, johon minun ryhmäni KTH:lla (Kungliga Tekniska Högskolan, Tukholma) paneutuu, on ”Miljön i mobilen” (Ympäristö kännykässä). Tarkoitus on välittää energia- ja ympäristötietoutta taloyhtiöille ja niiden asukkaille asiayhteyksissä ja tavoilla, jotka kiinnostavat heitä ja siten – toivottavasti – lisäävät heidän motivaatiotaan muuttaa elintapojaan ja käytäntöjään kestävä kehityksen suuntaan. – Aram Mäkipierikko

KUVA: APAM MÄKVIKKO

"Finlandia" tuli Rolfin ohjelmistoon kuulemma seurakuntamme aiemmin järjestämän konsertin tilaustyönä. 19.12.2015 joululaulujen yhteydessä hän yllätti yleisön esittämällä säkeistön laulusta "En etsi valtaa loistoa" myös suomeksi. Vieno Roine säesti.

Kuuden säveltäjän elämäntuntoja

Bassobaritoni **Rolf Bromme** ja konserttipianisti **Anouchka Mukherjee** ovat julkaisseet uuden cd:n *And bright blows the broom*. Paitsi väriherneeseen "broom" viittaa myös Rolfin brittiläiseen esisään, kemisti **Thomas Broomeen**. Levyllä on kuuden säveltäjän musiikkia, mm. Sibeliuksen ystävän, **Ralph Vaughan Williamsin** (1872-1958) koko laulusarja "Songs of Travel" (matkalauluja).

Sibeliuksen neljästä laulusta tuttuja ovat "Then I ceased to ask those questions", "Finlandia" ja "Korsspindeln" (Ristilukki). Sen sijaan riipaiseva "Come away, Death" Shakespearen tekstiin saattaa olla tällä hetkellä ainoa tämän laulun saatavissa oleva äänitallenne. Ainakaan Rolf ei etsinnöistään huolimatta sel-laista mistään löytänyt. – SM

Nosag CD 224

www.nosag.se

Markkinoi: Naxos, Sweden

Ääniä ja sanoja

Ääniä ja sanoja –
niitä on täynnä tämä maailma.
Vaikutukseltaan sekä hyvä että huonoja.

Kaikkia niitä
on Jumalan kuunneltava.

Ääniä, sanoja,
joko helliä tai hirveitä.
Tuskaa, hätää, sotien melskettä,
räjähdyksiä, kärsivien huutoja,
apua anovia,
valheita,
pahoja suunnitelmia,
kavaluuksia.

Siksi meidän, hänen lastensa,
tulisi enemmän kiittää ja ylistää
Isämme hyvyyttä.
Hänen rakkauttaan, huolenpitoaan,
anteeksiantoaan,
pelastuksemme ihanuutta, ikuisuutta,
Henkensä läsnäoloa tässä ja nyt.

Isämme haluaa kuulla äänemme,
pyyntömme, toiveemme, unelmamme,
hänen rakkautensa synnyttämän riemumme
sävelinä, ylistyslauluina,
olemuksestamme kohoavana kiitoksena
hänen armoonsa kiinni kasvaneesta sydäimestä.
Halleluja! – *Maija Kupiainen*

Joutsenvahti

KUVA: APAM MÄKVIKKO

Tuulikki Hagström (oik.) toivottaa insinööri **Hanna Kotamäen** (vas. selin) tervetulleeksi Tukholman suomalaisen adventtiseurakuntaan. Työkseen sirkeänpirteä "muuttolintu" Vaa-sasta valvoo, että pohjoismaiden yhteistä Joutsen-merkkiä käyttävät yritykset täyttävät sen tiukat ympäristökriteerit. Odottelemme vielä Hannan viulunkin ilmestymistä kirkkoon... – SM

KUVAARON FELTONEN

Jumalan lahja on sekin, että ihminen saa vaivannäkönsä keskellä syödä ja juoda nauttia elämän antimista. – Saarn. 3:12

Jumalan lahja on sekin, että hän antaa rikkautta ja omaisuutta ja sallii ihmisen käyttää sitä ja saada siitä osansa ja iloita kaiken vaivannäkönsä keskellä. Kun **Jumala täyttää** mielen iloa tuottavilla askareilla, ei ihminen ehdi ajatella elinpäiviensä kulumista. – Saarn. 5:17-19

Onko taivaassa huurretta?

Sain äskettäin joulukortin. Kuvan huurteisten lehtien pitsireunaa ihaillessaan lähettäjä pohtii: ”Onko taivaassa huurretta? Ehkä siellä on talviurheilun ystäville reservaatti, missä nämä voivat lasketella rinteessä niin, että lumi pölyyää korvia myöten? Se olisi vaihtelua paratiisimaiseen idylliin...”

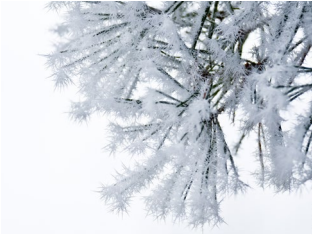
Jos 85-vuotias täti-ihminen huolehtii lumilajien harrastajien viihtyvyydestä taivaassa, kuinka lumen ja jään Keksijä kieltäisi niiden tarjoamat ilot elämässä, joka on ajateltu ikuiseksi?

Mutta vielä noin 50 vuotta sitten big airit, slopestyle, half pipet, lumilautakrossit, banked slalomit, paripujottelut ynnä muut vauhti-taitolajit olivat tuntemattomia käsitteitä ei vain Suomessa, vaan koko maailmassa. Muutamassa vuosikymmenessä tästä teinien takapihahuvista on tullut huippu-urheilulaji, josta suomalaisillakin on muutama maailmanmestaruus.

Nyt aiheesta julkaistaan tieteellisiä opinnäytteitä, valmennuksessa käytetään didaktiikan, psykologian ja tekniikan viimeisintä tutkimusta, jokainen itseään kunnioittava hiihtokeskus rakentaa rinteitä eri tyyppisille laskettelutavoille, uusia kilpailujärjestelmiä laaditaan, jotta selviäsi, kuka nopeimmin ja konsittikimmmin tempuilee kahden ”suksen” sijasta yhdellä joko alas kurvikasta rinnettä tai edestakaisin kourussa.

Suksien puutteesta näet kaikki alkoi. Ja erään amerikkalaisperheen joulukiireistä. Lapsille piti keksiä jotain tekemistä, että nämä olisivat poissa jaloista. Ulkona olisi voinut hiihtää, mutta oli vain yksi pari suksia, lapsia kaksi.

KUVA: SINIKKA MARKVIERIKKO

Kun nämä eivät eivät päässeet yhteisymmärrykseen vuorottelusta, sukset jaettiin tasan: yksi kullekin.

Lasten yhdellä suksella laskettelua katsellessaan isä, **Sherman Poppen**, sai idean, josta 1965 kehkeytyi Snurfer (”snow-surfer”). Tällä alunperin leluksi luokitellulla vempaimella **Jake Burtonkin** aikoinaan leikki – ja leikkii yhä. Samoin hänen maailmankuulun lumilautailuvälineitä valmistavan firmansa henkilökunta. Näillä on lupa jättää työt ja lähteä mäkeen sellaisina päivinä, jolloin lunta on tullut tietyn rajan ylittävää määrää.

Mutta suurmenestyksen Burton koki vasta sitten, kun hän äkkirikastumisen tavoittelun sijasta päätti omistautua kokonaan itse lumilautailulle. Kun painopiste on kohdallaan, työn ilo säilyy. Ilo ja innostus on tarttuvaa. Se on lumilautailun globaalin voittokulun salaisuus. Niin on varmaan myös uskon alueella.

Toisarvoisiin tavoitteisiin uupuneelle Jeesus ehdottaa: Lähdetään mäkeen. Hänen juhlassaan on tilaa. Joka ei jaksaa juhlia, hänelle sanotaan: ”Tulkaa -- levähtäkää vähän.” – SM

Svean vihreä jumalanpalvelus

KUVA: SINIKKA MARKVIERIKKO

Svea Englundin (84) luonnon antimien keräily on maukas ympäristöteko.

herkut muistuttavat: ”Jokainen hyvä anti ja jokainen täydellinen lahja tulee ylhäältä, taivaan tähtien Isältä” (Jaak. 1:17). Mutta ilmaisten lahjojen talteenotto on nykyisin laiminlyöty jumalanpalvelusmuoto. ”Pakanalahetyksen” (mm. thaimaalaisien poimijoiden) – ja Svean – ansiosta edes pieni osa saadaan hyötykäyttöön.

Lahjaa arvostetaan vastaanottamalla se. Lahjan erottaa muusta tavarasta myös se, ettei sen arvoa määrää hinta, vaan antajan ja saajan suhde. Samoin hengellinen lahja toteutuu ainoastaan vastaanotettuna, molemminpuolisessa suhteessa. Päästäkseen oikeuksiinsa hengellinen lahja edellyttää sen lisäksi ”kierrätystä”: ”Lahjaksi olette saaneet, lahjaksi antakaa” (Matt. 10:8). (Svea soveltaa tätä myös aineelliseen hyvään: mustikkaa, vadelmaa, pähkinää, maartisokkaa ym. sujahtaan usein vieraankin reppuun...)

Ateistinkin on helppo yhtyä Svean vihreään jumalanpalvelukseen: onhan *järkevää* käyttää jo olemassaolevia tuotteita, ettei samoja tarpeita tyydyttämään tarvitse tuottaa toisia, joiden valmistus kuormittaa ilmastoa ja verottaa uusiutumattomia luonnonvaroja.

Rukoukseen ”Anna meille tänä päivänä meidän jokapäiväinen leipämme” metsä ehkä vastaa: ”Ole hyvä ja tule ottamaan!” – SM

Ahvenanmaalla, Maarianhaminassa, kokoontuu pieni seurakunta uskollisesti joka sapatti raamatuntutkisteluun ja jumalanpalvelukseen.

Svea Englund on yksi heistä. Svean jumalanpalvelus ei kuitenkaan rajoitu kirkkoon kerran viikossa.

– Se, että ottaa talteen luonnon antimia, on mielestäni myös jumalanpalvelusta, hän sanoo kiidätteessään vielä yhtä hasselpähkinäpurkkia mukaani ystävälelle Ruotsiin vietäväksi.

Kyntämättä, kylvämättä, kitkemättä ja kastelematta kasvavat villin luonnon

KUVA: SINIKKA MAKVIERIKKO

Ahvenanmaalla Andreas opasti meitä näköalapaikoille, joista emme tienneet mitään. Ehkä luonnon säästämiseksi maakunnan korkeinta paikkaa ei turisteille mainosteta.

Ajatuksia avartamaan, pohdintoja päivittämään

Kemiöläinen rakennusmies Andreas Engblom lähti syksyllä 2015 ajatuksiaan avartamaan Ekebyholmin raamatukurssille (bibellinjen) Ruotsiin.

– Olin jonkinlaisessa uskon kriisissä ennen raamatukurssille tuloani, ja aluksi kysymysmerkit tuntuivat vain lisääntyvän. Mutta vähitellen uskonkäyrä on kääntynyt nousuun. Moni asia askarruttaa yhä, mutta vastausten saaminen kaikkiin kysymyksiin ei tunnu enää yhtä tärkeältä.

Toistakymmentä oppiainetta yhden lukukauden aikana. Oletko tyytyväinen kurssien sisältöön?

– Henkilökohtaisesti olisin ehkä arvostanut vielä enemmän keskittymistä vaikeasti tulkittaviin teksteihin. Odotin myös

syventymistä mieliaiheeseen evoluutio/luominen, koska koen usein, että juuri ”tiede” estää ihmisiä uskomasta Jumalaan. Ehkä siihenkin ehditään tulla, kurssi ei ole vielä lopussa.

Mitä hyötyä raamatukurssista on ollut?

– Tuskin tulen työskentelemään alalla, mutta koen että se on terästänyt minua arjessa todistamiseen ”tavallisten” ihmisten parissa työssä ja vapaa-aikana. On ollut myös hyvä tilaisuus perehtyä siihen, mihin todella uskoo. Samalla olen saanut tutustua uusiin ikäsiini adventisteihin.

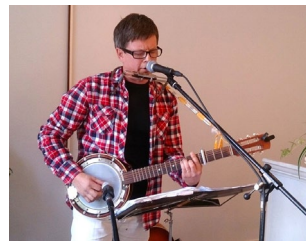
Tärkein neuvosi elämää, opintoja ja Jumalaa pohdittaville nuorille?

– Pitää uskaltaa kyseenalaistaa ja ajatella itsenäisemmin niin evoluutiota kuin Raamattuakin käsittelevää kirjallisuutta luki-

essaan (lukemisen jälkeen, ei sitä ennen!). On toki hyvä kuunnella muitakin, mutta itse en usko mihinkään vain sen vuoksi, että joku toinen uskoo niin.

– *Andreas Engblom*

Lähde: *Adventnytt* 4/2015. Julkaisu Andreaksen luvalla.

KUVA: ESKO MAKVIERIKKO

Kerjääminen käsketty

Miten tarkkaan Jumala vastaa lapsen rukoukseen, siitä kertoi matkallaan Yläsaliin poikennut **Samuel Suokko**. Yhtä tarkasti Jumala vastaa hengellisiin tarpeisiin, eikä kerjääminen ole kielletty, vaan käsketty: Pyydä! Etsi! Kolkuta! (Matt. 7:7-11).

Vierailuja keväällä 2016

9/1	<i>Siri Bjerkan Carlsson</i>
20/2	<i>Krister Pontvik</i>
5/3 (tai 12/3)	<i>Toivo Kanarback</i>
2/4	<i>Simo Perho</i>
7/5	<i>Markku Heinänen (Kevätjuhla)</i>
28/5	<i>Pekka Tähti</i>

Raamatuntutkistelu **klo 10**, jumalanpalvelus **11.15**,
Mahdollinen iltapäivätilaisuus klo **13.30**.

Paikka: Olof Palmes gata 25, 1. krs, Tukholma
Tiedustelut: siht. *Tuulikki Hagström* **08-500 81 907**

Seuraa ilmoituksia: *Ruotsinsuomalainen*-lehti, s. 3
Kotisivu: www.ylasali.se

Vieraiden puheet CD:nä, tilaukset puh. **08-500 81 907**.
Kuunneltavissa myös kotisivulla **www.ylasali.se**

Katumaton Simo

Suomalaisten syysjuhlat Nyhyttanissa 2-3/10 2015 toi kotimaasta aikoinaan huippukirjaevangelistana tunnetun veteraanipastorin, **Simo Vehkavuoren**. Kokeusten kontista löytyi ihmeellisiä todisteita Jumalan johdatuksesta. Nuorena työharjoittelijana Ruotsissa tekemänsä päätöstä seurata Jumalan kutsua hän ei ole koskaan katunut.

Simo Vehkavuoren Nyhyttanin puheet cd-tallenteena (3 kpl, yht. 70 kr). Myös kotisivulla www.ylasali.se
Armo Kuoppakankaan puheet 5.12.2015 saatavana myös (raamatuntutkistelu ja saarna).

KUVAESKO MAKIVIERIKKO

Monica Olsson, Frida Ingelsson, Annika Olsson, Monica Ericsson. Kuvasta puuttuu Eya Le Wartie.

Ryhmä GARDEN OF JOY teki Yläsalista nimensä mukaisesti 'ilon puutarhan' 24.10.2015. Kuulimme mm. osia **Eya Le Wartien** laulusarjasta *Bloomin Desert*. Näiden Raamatun (engl.kiel.) teksteihin kuorolle/solisteille ja pianolle sävellettyjen laulujen nuotit voi tilata tekijältä puh. Ruotsissa **070-660 69 91**

E-mail: eyalewartie@gmail.com
Koko: A4, 68 sivua. Hinta: **150 kr**
Euromaihin: **20 €** (sis. postikulut)

YLÄSALI on Tukholman suomalaisen adventtiseurakunnan yhteyslehti, johon kuka tahansa voi lähettää kirjoituksia. Kunkin jutun sisällöstä vastaa kirjoittaja. Toimituksella on oikeus muokata tekstiä.

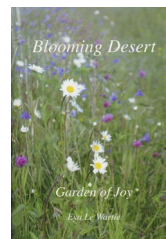
Tilaukset & osoitteenmuutokset kirjallisesti tai netissä (Yhteystiedot sivulla 2)

SRK:N VASTAAVA:
Eeva-Liisa Vihermä
0176-124 05

SRK:N SIHTEERI:
Tuulikki Hagström
08-500 81 907s

KUVAESKO MAKIVIERIKKO

Blooming Desert
sisältää 12 laulua, mm.
Be strong,
Sing unto the Lord a new song,
Fear not.

Laulujen tekstit ovat Jesajan kirjan luvuista 35, 40, 42 – 46, 48, 63 ja 65. – Musiikki oli piilevänä näissä lupauten, rohkaisun ja lohdutuksen sanoissa itsessään ja odotti vain tulla löydetyksi, **Eya** selittää sävellysten vauhdikasta syntytahtia parisen vuotta sitten.

Joulun paras paketti

HORISONTTI

jonka voit antaa itsellesi

”Joulu on taas, joulu on taas ...”, näinhän alkaa tuttu joululaulu. Luontevaa olisi jatkaa: ”Rauha on maas”, mutta kun nimenomaan rauhasta on pulaa. Kaikkea muuta onkin yllin kyllin. Vai onko?

Joulumarkkinoiden tavar- ja ruoanpaljouden keskellä puutetta on tänään paitsi maailmanrauhasta myös hyvästä tahdosta ihmisten kesken. Liian moni muistelee vuoden varrella kokemiaan ikävyyksiä.

Mitähän, jos päättäisin omistaa tämän joulun anteeksiantamiselle? En enää muistelisi sitä, jos joku on joskus loukannut minua tai tunnen kärsineeni vääryyttä. Ei minun loukkauksia ja pahan puhumisia hyväksyä tarvitse, mutta jo oman hyvinvointinikin kannalta olisi parempi unohtaa ja antaa anteeksi mieltäni pahoittaneet asiat.

Niinpä päätän olla hautomatta kosta tai toivomatta rangaistusta loukkaajalleni, vaikka en hyväksykään hänen tekoaan. Antamalla anteeksi pääsen eroon ikävistä muistoista, jotka ovat aiheuttaneet mielipahaa ja voisivat ajan oloon katke-roida mieleni. Anteeksi annettuani en ole enää uhri, en tunne vahingoniloa, en anna murehtimisen pilata yöuntani ja voin tuntea olevani vapaa.

KUVA: ARI LAITINEN

Paras ja kaunein lahjapaketti tänä jouluna lähimmäisilleni ja itselleni on antaa anteeksi, niin kuin Jumala on meillekin suuressa armoissaan ja viisaudessaan anteeksi antanut. Joulurauhaa sinulle, lähimmäisillesi ja maailmalle – Ari Laitinen